

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 21-760/AL/GLD

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem Leeuwarden van 23 mei 2022

in de zaak 21-760/AL/GLD

naar aanleiding van de klacht van:

klager

gemachtigde: mevrouw T.

over

verweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 4 oktober 2020 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Gelderland (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerder.

1.2 Op 10 september 2021 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk K 20/136 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 28 maart 2022. Daarbij waren klager, bijgestaan door zijn tante en gemachtigde T. en verweerder aanwezig. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 0.0 tot en met 05.5. Ook heeft de raad kennisgenomen van een e-mail van de gemachtigde van klager van 11 maart 2022 met bijlagen.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 De klacht betreft het optreden van de eigen advocaat.

2.3 Klager is in 2014 in België het slachtoffer geworden van een verkeersongeval. Klager heeft door het ongeluk ernstig blijvend lichamelijk letsel opgelopen. Dit ongeval is veroorzaakt door een bij KBC verzekerd voertuig. KBC heeft als schadecorrespondent in Nederland een overeenkomst met Achmea Interpolis, hierna: Achmea, waarvan het bedrijfsonderdeel GlobalNeth als correspondent namens KBC de schaderegeling heeft uitgevoerd.

2.4 Klager heeft verweerder benaderd voor juridische bijstand bij de schadeafwikkeling. Op 6 maart 2018 heeft klager de opdrachtbevestiging en een financiële machtiging van verweerder ondertekend.

2.5 Bij brief van 10 januari 2019 aan de gemachtigde van klager heeft verweerder geschreven dat hij niet tevreden was over het feit dat hij (verweerder) feitelijk geen doorbraak had kunnen bereiken en dat er naar aanleiding van het laatste verzoek niet was betaald. De brief bevat voorts de volgende passage:

“Doet GlobalNeth niets en betaalt ook niet op basis van ons voorstel, dan zullen we wel zelf in de weg van een deelgeschil de vraag aan de rechter voorleggen of het niet gewoon je recht is om een periodieke schadeafwikkeling te wensen.”

2.6 Bij brief van 23 januari 2019 aan klager en zijn gemachtigde heeft verweerder de reeds besproken tactiek om aan GlobalNeth een beslissing te ontlokken over een jaarlijks te betalen schadebedrag nader uiteengezet en aangegeven op welke schadeposten hij zich daarbij zou baseren met als bijlage een concept brief aan de verzekeraar met verzoek te laten weten of klager en zijn gemachtigde in hoofdlijnen akkoord zijn.

2.7 Bij brief van 25 februari 2019 heeft verweerder aan klager laten weten dat de deelgeschilprocedure aanhangig was gemaakt, dat de bedoeling van een deelgeschil is dat alles met een maand of drie à vier helemaal klaar is maar of dat lukt van de medewerking van de wederpartij afhankelijk is en dat voorts die termijn door de rechtbank helaas steeds minder wordt gehaald.

2.8 Bij brief van 20 maart 2019 heeft verweerder aan klager laten weten dat hij van Achmea heeft vernomen dat er een betaling van € 150.000,- onderweg is en dat het erop lijkt dat de combinatie van de aanzegging van een deelgeschilprocedure en van een klacht tegen de directie iets in beweging heeft gezet.

2.9 De mondelinge behandeling van de deelgeschilprocedure heeft op 19 juni 2019 plaatsgevonden. Op de zitting heeft de rechtbank de behandeling van de zaak geschorst om partijen in de gelegenheid te stellen tot een regeling te komen. Op 12 juli 2019 heeft verweerder met de wederpartij over de zaak gesproken. In zijn brief aan klager van 15 juli 2019 heeft verweerder aangegeven dat het bij tijd en wijle een hard en onprettig gesprek was en de mogelijkheid van intrekking van de deelgeschilprocedure aan de orde is gesteld.

2.10 Bij brief van 23 juli 2019 heeft verweerder onder meer aan klager geschreven: *“Mijn vraag is nl. wat het belang kan zijn nu een breuk te forceren? Klip en klaar: de kans dat een uitspraak vragen in het deelgeschil niets oplevert is veel te groot. Ik beschik in het kader van het verzoekschrift zoals dat was ingediend niet over mogelijkheden om het om te buigen naar een andere inhoud. (...) Het deelgeschil heeft het belangrijkste al opgeleverd, namelijk een aanzienlijke betaling, (...).*

2.11 Op 31 juli 2019 hebben partijen de rechtbank laten weten dat het niet gelukt was om tot elkaar te komen en hebben zij de rechtbank gevraagd schriftelijk uitspraak te doen.

2.12 Bij brief van 22 december 2019 heeft de gemachtigde van klager namens klager bij de president van de rechtbank Limburg een klacht ingediend over de veel te lange doorlooptijd van de deelgeschilprocedure van klager. Bij brief van 20 maart 2020 heeft de rechtbank de klacht gegrond verklaard.

2.13 Bij e-mail van 12 januari 2020 heeft klager zijn relatie met verweerder met onmiddellijke ingang beëindigd.

2.14 Bij beschikking van 15 april 2020 heeft de rechtbank Limburg in de deelgeschilprocedure beslist. In de beschikking is onder meer het volgende opgenomen.

“4.1.3. Het geschil tussen partijen ziet in de kern op de waardering van terugkerende schadeposten/kosten en daaruit voortvloeiend de wijze van (adequate en tijdige) bevoorschotting. ...[klager] heeft hierbij aangevoerd geen (definitieve) vaststelling van schadeposten te kunnen vorderen nu deze wel onderbouwd kunnen worden maar nog niet volledig.

4.14 Op basis van het hiervoor geschetste karakter van een deelgeschilprocedure, oordeelt de rechtbank dat het voorliggende verzoek van ..... [klager] niet geschikt is om in de deelgeschilprocedure te worden beslist. (..)

De rechtbank heeft de wederpartij van klager in de proceskosten van klager veroordeeld en die op een bedrag ad € 8.821,44 begroot. Daarbij heeft de rechtbank

overwogen dat nu de aansprakelijkheid vaststaat de wederpartij in de kosten van klager zal worden veroordeeld en dat naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende is gebleken dat de deelgeschilprocedure volstrekt onnodig of onterecht is ingesteld.

2.15 Bij brief van 17 april 2020 aan klager heeft verweerder melding gemaakt van het feit dat er na de verbreking van de relatie geen verdere instructie is ontvangen of contact is gevolgd over de overdracht van het dossier aan een andere belangenbehartiger, is de beschikking van 15 april 2020 bijgevoegd en van kort commentaar voorzien en heeft verweerder een declaratie over de periode vanaf 6 februari 2018 tot en met 17 april 2020 gezonden.

2.16 Bij brief van 14 september 2020 aan klager heeft verweerder het volgende geschreven:

(..)

“deze brief heeft tot doel je te berichten over de afwikkeling van de kosten. Ik kan namelijk melden dat ik benaderd werd door mr. .... [de advocaat van de verzekeraar] om tot een oplossing te komen. Ik heb die oplossing bereikt, waarbij ik genoeg heb genomen met een betaling van € 22.500,-, hoewel ik in beginsel vindt dat ik in mijn recht stond om de eerdere declaratie volledig uit te winnen.

(..)”

2.17 Vervolgens is verweerder kort voor het verstrijken van de in de brief van 14 september 2020 genoemde termijn verzocht om het dossier rechtstreeks aan de gemachtigde van klager te zenden. Op 4 oktober 2020 (zijnde de datum van de klachtbrief waarin daarvan melding wordt gemaakt) had de toezending nog niet plaatsgevonden.

2.18 Bij uitspraak van 13 januari 2022 heeft de Tuchtraad Financiële Dienstverlening (Assurantiën) in een door klager tegen Achmea aanhangig gemaakte klachtzaak geoordeeld dat aangeslotene (Achmea) door haar handelen de goede naam van het verzekeringsbedrijf, het aanzien van en het vertrouwen in de bedrijfstak heeft geschaad door haar handelwijze met betrekking tot een declaratie van de advocaat van klager van 1 december 2018.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door:

- a) een deelgeschilprocedure te starten bij de kantonrechter, terwijl klager een kort gedingprocedure tegen de verzekeraar wilde starten;
- b) zich te beperken tot een vrijblijvend briefje aan de griffier toen de procedure onacceptabel lang duurde;
- c) bij de mondelinge behandeling bij de kantonrechter op 19 juni 2019 alleen maar af te wachten;
- d) zonder overleg een regeling te treffen met de wederpartij over de betaling van de buitengerechtelijke kosten;
- e) het dossier van klager niet onmiddellijk aan de gemachtigde van klager te zenden toen daarom werd gevraagd.

3.2 Klager heeft de klacht onder meer als volgt toegelicht.

Klachtonderdeel a)

3.3 Verweerder weigerde iedere medewerking aan een kortgedingprocedure. De deelgeschilprocedure werd verloren. Door verweerder werd aangegeven dat de deelgeschilprocedure de enige mogelijkheid was.

Klachtonderdeel b)

3.4 Toen de procedure onacceptabel lang duurde was het de gemachtigde van klager die bij de president van de rechtbank Limburg een klacht heeft ingediend, die gegrond

is verklaard.

Klachtonderdeel c)

3.5 Verweerder toonde tijdens de mondelinge behandeling geen enkel inhoudelijk initiatief om aan de slechte financiële situatie van klager een einde te maken. De bespreking met de verzekeraar die tijdens de mondelinge behandeling is afgesproken en nadien heeft plaatsgevonden heeft ook niets voor klager opgeleverd.

Klachtonderdeel d)

3.6 Niet eerder dan bij brief van 14 september 2020 heeft verweerder klager over de met de verzekeraar over de buitengerechtelijke kosten getroffen regeling geïnformeerd. Daarbij heeft verweerder aangegeven dat hij zijn kosten heeft gematigd. Dit roept bij klager de vragen op of verweerder heeft willen verbloemen dat sommige proceskosten ten onrechte als buitengerechtelijke kosten zijn aangemerkt of dat een deel van zijn kosten aanvankelijk dubbel zijn gedeclareerd. In verband met deze vragen is de uitspraak van de Tuchtraad Financiële Dienstverlening (Assurantiën) van 13 januari 2021 overgelegd.

3.7 Op de website van verweerder staat vermeld dat de verzekeraar de kosten van rechtsbijstand moet betalen. Verweerder heeft klager er echter steeds op gewezen dat hij de declaraties zou moeten betalen als de verzekeraar dat niet zou doen. Hierdoor heeft klager zich geïntimideerd gevoeld.

Klachtonderdeel e)

3.8 Op de datum waarop de klacht is ingediend (4 oktober 2020) had verweerder het dossier nog niet toegezonden.

4 VERWEER

4.1 Verweerder heeft tegen de klacht onder meer het volgende verweer gevoerd.

Klachtonderdeel a)

4.2 De verzekeraar had een vast omljnd idee over hoe de zaak moest verlopen. De verzekeraar was niet bereid tot een pragmatische insteek en ook niet bereid om afspraken te maken om jaarlijks aan klager voorschotten te betalen (bevoorschotting). Vandaar dat de noodzaak ontstond om te procederen.

4.3 De processtrategie is uitvoerig met klager besproken. Verweerder heeft er voor gekozen geen kort geding aanhangig te maken. Bij die procedure spelen het aantonen van de noodzaak tot het onmiddellijk betalen van een geldbedrag en de discussie over het vervolgens door de verzekeraar te lopen restitutierisico een grote rol. Bij de deelgeschillenprocedure speelt dat beduidend minder omdat in een dergelijke procedure meer inhoudelijke kwesties als de vraag naar de redelijkheid van bevoorschotting aan de orde gesteld kunnen worden. Bovendien komen de kosten van die procedure voor rekening van de verzekeraar.

4.4 Nadat de zaak aanhangig was gemaakt, maar voordat de behandeling daarvan plaatsvond heeft de verzekeraar een betaling van € 150.000,-. gedaan. Dit was zeker het positieve effect van de procedure maar ook slimme zet van de verzekeraar omdat daarmee het belang van klager bij een voorlopige voorziening duidelijk was afgenomen en daarmee zijn kansen in de procedure.

Klachtonderdeel b)

4.5 Verweerder stelt dat de bedoeling van de wet is dat in een deelgeschilprocedure binnen drie maanden uitspraak wordt gedaan, maar dat die termijn in de praktijk vaak niet wordt gehaald, zoals ook in deze zaak het geval was. Verweerder heeft regelmatig met de rechtbank laten bellen over het uitblijven van de uitspraak. De gemachtigde van klager heeft buiten verweerder om bij de rechtbank een klacht ingediend. Het is altijd de vraag of dat aan een goede oplossing bijdraagt, aldus verweerder. Het was verweerder op grond van de gedragsregels niet toegestaan om

zich eenzijdig tot de rechter te wenden nu de behandeling op de zitting was gesloten.

Klachtonderdeel c)

4.6 Tijdens de mondelinge behandeling is de procedure geschorst voor een gesprek met Achmea. Door de betaling leek er beweging in de zaak te zijn gekomen en daarmee ruimte voor verder overleg te zijn ontstaan. Die ruimte bleek er – aldus verweerder - uiteindelijk toch niet te zijn waarna beschikking is gevraagd. De zaak had ook ingetrokken kunnen worden maar klager wilde graag een uitspraak.

Klachtonderdeel d)

4.7 Verweerder heeft een deel van zijn kosten laten rusten om zijn opvolger niet in de wielen te rijden en omdat hij geen behoefte had aan een langdurige discussie met Achmea over zijn kosten. Dit was de achtergrond van zijn keuze en niet de motieven die klager daarvoor heeft aangevoerd.

Klachtonderdeel e)

4.8 Verweerder erkent dat hij het dossier niet onmiddellijk nadat daarom gevraagd was heeft toegezonden. Verweerder was de vierde of vijfde behandelaar van de zaak. Verweerder vond het onwenselijk om het papieren dossier rechtstreeks aan de gemachtigde van klager te zenden omdat ervaringen uit het verleden hadden geleerd dat in zo'n situatie regelmatig stukken zoekraken. Om die reden heeft verweerder de deken om advies gevraagd welk advies even op zich liet wachten.

5 BEOORDELING

5.1 De tuchtrechter heeft tot taak de kwaliteit van de dienstverlening van een advocaat te beoordelen indien daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met keuzes waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. De vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij de zaak behandelt en de keuzes waarvoor hij kan komen te staan zijn niet onbepaald, maar worden begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. Die professionele standaard veronderstelt een handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht.

Klachtonderdeel a)

5.2 Verweerder heeft de voor- en nadelen van een kortgeding en een deelgeschilprocedure uiteengezet en gemotiveerd aangegeven waarom hij voor laatstgenoemde procedure heeft gekozen. Het maken van deze keuze voldoet aan datgene wat in de gegeven omstandigheden als professionele standaard in de beroepsgroep geldt en valt dus binnen de vrijheid die verweerder als advocaat van klager was gegeven.

5.3 Anders dan waarvan klager uitgaat heeft de deelgeschilprocedure wel degelijk iets voor klager opgeleverd, namelijk een betaling van de verzekeraar van € 150.000,-. Dat de procespositie van klager door deze betaling mogelijk is verslechterd was een neveneffect, waarop verweerder geen invloed had en waarop verweerder klager in de schriftelijke correspondentie met klager ook heeft gewezen. Onweersproken is door verweerder gesteld dat uiteindelijk op verzoek van klager om een schriftelijke uitspraak is verzocht.

5.4 De raad verklaart klachtonderdeel a) daarom ongegrond.

Klachtonderdeel b)

5.5 De raad beoordeelt de handelwijze van verweerder niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Om te beginnen heeft klager verweerder niet verzocht om een klacht in te dienen. Bovendien mocht verweerder zich op grond van de voor hem geldende gedragsregel (regel 21 lid 3) na sluiting van de behandeling ter zitting niet tot de rechter wenden anders dan met toestemming van de wederpartij, die naar verwachting niet eenvoudig zou zijn verkregen. Gelet op haar stellingname in de zaak zoals door verweerder onweersproken is verwoord mag worden aangenomen dat Achmea geen belang zou hebben gezien in een snelle afhandeling van de zaak.

5.6 De raad verklaart klachtonderdeel b) daarom ongegrond.

Klachtonderdeel c)

5.7 Door de betaling van Achmea was er in de deelgeschilprocedure een nieuwe situatie ontstaan. In dat licht acht de raad de aanpassing van de strategie van verweerder om de procedure aan te houden en (opnieuw) in overleg met de verzekeraar te treden begrijpelijk. Tot deze andere opstelling is, zoals door verweerder ter zitting onweersproken is gesteld, tijdens een schorsing van de mondelinge behandeling van de deelgeschilprocedure in aanwezigheid van klager en/of zijn gemachtigde besloten waarover met (één van) hen dus overleg zal zijn gepleegd.

5.8 In zijn algemeenheid verdient minnelijk overleg met de wederpartij steeds de voorkeur boven procederen, welk uitgangspunt ook in regel 5 van de gedragsregels is neergelegd.

5.9 De behandelend advocaat die de zaak kent is de aangewezen deskundige om een inschatting te maken of het belang van de cliënt met overleg gediend is, zodat de raad in de beslissing om daarvoor te kiezen behoudens situaties waarin sprake is van duidelijke contra-indicaties niet kan treden. Daartoe is door klager onvoldoende gesteld en ook uit het klachtdossier is van contra-indicaties niet, althans onvoldoende, gebleken. Verweerder is bij zijn handelwijze gebleven binnen de vrijheid die hem als advocaat van klager was gegeven

5.10 De raad verklaart klachtonderdeel c) daarom ongegrond.

Klachtonderdeel d)

5.11 Nadat klager zijn relatie met verweerder had beëindigd wilde verweerder begrijpelijkerwijs afrekenen. Hij heeft zijn declaratie aan klager gezonden en heeft vervolgens genoeg genomen met het bedrag dat door Achmea als verzekeraar werd geboden en heeft de rest van zijn kosten laten rusten. Verweerder heeft de onbetaalde kosten ook niet bij klager in rekening gebracht. Van de met de wederpartij getroffen regeling heeft verweerder dan ook geen nadeel ondervonden.

5.12 Alhoewel overleg met de cliënt over het treffen van een regeling met de wederpartij altijd de voorkeur verdient is de raad van oordeel dat de verweten handelwijze gelet op de specifieke omstandigheden zoals hierboven omschreven niet tuchtrechtelijk verwijtbaar is.

5.13 Voor zover klager ook heeft willen klagen over het feit dat hij in de brief van 17 april 2020 door verweerder op betaling is aangesproken overweegt de raad nog het volgende. Dat verweerder in genoemde brief heeft gemeld dat klager zelf verantwoordelijk is voor de kosten van zijn werkzaamheden en dat de buitengerechtelijke kostenregeling geen 100% garantie biedt dat klager nooit met kosten geconfronteerd wordt is niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Dit vloeit voort uit de verleende opdracht en voorts moet deze mededeling gezien worden in het licht van de opzegging van de relatie door klager waardoor verweerder meer op afstand van de zaak was komen te staan. Overigens heeft verweerder in deze brief nog aangegeven dat klager hem ook de volledige vrije hand kon geven om Achmea op betaling van zijn declaratie aan te spreken.

5.14 Door klager is nog een uitspraak van de Tuchtraad Financiële Dienstverlening (Assurantiën) overgelegd die is geweest in een klachtzaak tussen klager en Achmea Schadeverzekering N.V. waarbij verweerder geen partij is zodat de uitspraak voor de onderhavige tuchtzaak niet relevant is.

5.15 De raad verklaart klachtonderdeel d) daarom ongegrond.

Klachtonderdeel e)

5.16 Verweerder heeft aangegeven dat hij er niets voor voelde om het dossier in zijn geheel aan de gemachtigde van klager beschikbaar te stellen maar er de voorkeur aan gaf dat aan de opvolgend advocaat te overhandigen teneinde te vermijden dat er stukken zoek zouden raken waarvoor de opvolgend advocaat zich dan weer tot verweerder zou wenden met alle overlast voor verweerder van dien. Deze handelwijze die er vooral op gericht was geen stukken verloren te laten gaan is - indien niet al in het belang van klager geboden - in ieder geval alleszins te billijken. Gesteld noch gebleken is dat klager door vertraging in de voortgang bij de overdracht van het dossier is benadeeld. In de tussenliggende periode heeft zich ook geen advocaat gemeld die om het dossier heeft gevraagd.

5.17 De raad verklaart klachtonderdeel e) derhalve ongegrond.

BESLISSING

De raad van discipline verklaart de klachten ongegrond.

Aldus beslist door mr. J.U.M. van der Werff, voorzitter, mrs. F.E.J. Janzing, M. Tijsseling, leden, bijgestaan door mr. A.M. van Rossum als griffier en uitgesproken in het openbaar op 23 mei 2022.

Griffier

Voorzitter

Verzonden d.d. 23 mei 2022